

การคุ้มครองลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ

นางสาว วาทีณี รจิตบุรณะกุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.2539

ISBN 974-634-783-7

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I 17457877

COPYRIGHT PROTECTION OF BROADCASTING WORK

Miss Vatinee Rajitburanakul

A thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

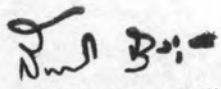
Chulalongkorn University

1996

ISBN 974-560-XXX-XX

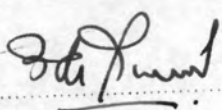
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การคุ้มครองลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ
โดย นางสาววาทีณี รจิตนุรณะกุล
ภาควิชา นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ธัชชัย ศุภผลศิริ

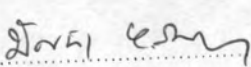
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

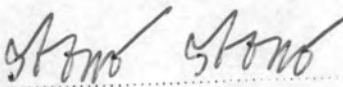
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สันติ อุงสุวรรณ)

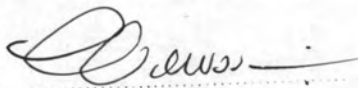
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(อาจารย์ สุชาติ ธรรมพิทักษ์กุล)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ธัชชัย ศุภผลศิริ)

 กรรมการ
(อาจารย์ บัณฑิต หลิมสกุล)

 กรรมการ
(อาจารย์ วีรวิทย์ วีรวิทย์)

 กรรมการ
(อาจารย์ อรพรรณ พันธุ์พัฒนา)

C670846 : MAJOR LAW

KEY WORD: COPYRIGHT / PROTECTION / BROADCASTING

VATINEE RAJITBURANAKUL : THE COPYRIGHT PROTECTION OF BROADCASTING WORK. THESIS

ADVISOR : ASSOC.PROF.DHAJJAI SUBHAPHOLSIRI, 255 pp. ISBN 974-634-783-7

This research is aimed at the study of history and characteristic of the copyright protection of broadcasting work, by reviewing related foreign laws and international conventions, in order to analyze the Copyright Act B.E. 2537 in its level of protection and suitability of the protection of broadcasting work.

Results of the research show that telecommunication, particularly broadcasting, has been changed rapidly and continuously. Therefore, the Copyright Act fails to cover either the existing or future problems, as to :

1. Broadcasting protection period, Section 21 states that it shall be started when the work is created or first published. Nonetheless, the nature, character and presentation of broadcasting work is sophisticated, because the work is deemed to be created when it starts communicating with the public. Therefore, for clearness of protection period, it should be started when there is a broadcasting.

2. Actions of indirect infringement of copyright do not cover unauthorized receipt of signal via satellite, unauthorized use of decoding equipment which foreign laws, for instance the UK laws, regard it as a crime and require people who supply such equipment to be liable for that indirect infringement, whilst Thailand does not have such legislation.

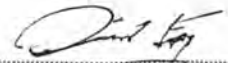
3. Exemptions of copyright infringements, Section 32 stipulates that personal use is not a copyright infringement. Currently, people can pirate the signal via satellite for home entertainment without fault. This causes unauthorized broadcasting, and the broadcasting organization cannot control the use of broadcasting. Moreover, the Copyright Act does not have a provision regarding license agreement for compulsory copyright, or a collecting administration organization. Thus, such unauthorized use should be stipulated as a compulsory licensing.

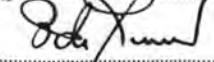
4. Regarding the process of collecting evidence, that a plaintiff applies for the court order to examine or search the evidence, seize or attach the evidence that are in the possession of the defendant, Thai laws do not state that the plaintiff shall be liable for any damage caused to the defendant if the plaintiff loses the case.

ภาควิชา.....นิติศาสตร์

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์

ปีการศึกษา.....2539

ลายมือชื่อนิติกร.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

วาทีนี้ รจิตบุรณะกุล : การคุ้มครองสิทธิงานแพร่เสียงแพร่ภาพ (COPYRIGHT - PROTECTION OF BROADCASTING WORK) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ธัชชัย ศุภผลศิริ, 255
หน้า. ISBN 974-634-783-7

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาที่มาและลักษณะการให้ความคุ้มครองสิทธิแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยการศึกษาจากกฎหมายของต่างประเทศ และอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่ามีการให้ความคุ้มครองระดับใดรวมทั้งศึกษาถึงความเหมาะสมของการ ให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพด้วย

ผลของการวิจัยพบว่าเทคโนโลยีการสื่อสาร โดยเฉพาะการแพร่เสียงแพร่ภาพ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ทำให้กฎหมายลิขสิทธิ์ไม่อาจจะครอบคลุมปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้น ในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งมีดังนี้

1. การนับอายุการคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพ ม.21 บัญญัติให้เริ่มนับอายุการคุ้มครองนับแต่ สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น หรือนับแต่ได้มีการโฆษณาครั้งแรก แต่สำหรับงานแพร่เสียงแพร่ภาพโดยสภาพแล้ว ลักษณะงาน การสร้างสรรค์ และการแสดงออกต่อสาธารณชนมีความกลมกลืนอยู่ในตัวแล้ว เนื่องจากการ - สร้างสรรค์งานแพร่เสียงแพร่ภาพได้เริ่มเมื่อมีการสื่อสารสู่สาธารณชน ดังนั้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการ นับอายุการคุ้มครองควรเริ่มนับตั้งแต่สร้างสรรค์งานหรือนับแต่เมื่อมีการแพร่เสียงแพร่ภาพเกิดขึ้น

2. การกระทำอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ทางอ้อม ไม่ครอบคลุมการลักลอบดักรับสัญญาณผ่านดาว- เทียมโดยฉ้อฉล, การใช้อุปกรณ์ดักหรือรับสัญญาณโดยไม่ได้รับอนุญาตซึ่งในกฎหมายต่างประเทศเช่น ประเทศ- อังกฤษ บัญญัติให้เป็นความผิด และบัญญัติให้บุคคลผู้จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือดังกล่าว ต้องรับผิดชอบในการกระทำ ละเมิดทางอ้อมในขณะที่กฎหมายไทยไม่มีบทบัญญัติดังกล่าว

3. ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ม.32 บัญญัติการใช้งานเพื่อประโยชน์ของตนเองไม่เป็นการละ- เเมิดลิขสิทธิ์ ปัจจุบันประชาชนสามารถลักลอบรับสัญญาณผ่านดาวเทียมเพื่อชมและฟังภายในบ้านได้ โดยไม่ต้อง เป็นการกระทำความผิด ทำให้มีการใช้งานแพร่เสียงแพร่ภาพอย่างแพร่หลายโดยไม่ขออนุญาตจากองค์กร แพร่เสียงแพร่ภาพทำให้องค์กรไม่สามารถควบคุมการใช้งานได้ อีกทั้งกฎหมายลิขสิทธิ์ไทยไม่มีบทบัญญัติ เรื่อง สัญญาอนุญาตให้ใช้ลิขสิทธิ์เชิงบังคับ และไม่มีองค์กรบริหารการจกเก็บค่าใช้ลิขสิทธิ์ ดังนั้นจึงควรกำหนดการ ใช้งานดังกล่าวเป็นการอนุญาตเชิงบังคับ

4. เรื่องกระบวนการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน การที่โจทก์มีคำขอให้ศาลสั่งให้ตรวจสอบหรือค้นหา พยานหลักฐาน, ยึดหรืออายัดพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของจำเลย กฎหมายไทยมิได้กำหนดให้ โจทก์ต้องรับรองความเสียหายที่เกิดแก่จำเลย ถ้าโจทก์แพ้คดี

ภาควิชานิติศาสตร์
สาขาวิชานิติศาสตร์
ปีการศึกษา2539

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากท่านผู้มีพระคุณหลายท่าน ได้แก่ ท่านรองศาสตราจารย์ ธีรชัย ศุภผลศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของการวิจัยมาด้วยดีตลอด รวมทั้งกรุณาตรวจแก้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้เขียนจึงขอโน้มระลึกถึงความกรุณาและกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูงต่อ ท่านอาจารย์สุชาติ ธรรมมาพิทักษ์กุล ท่านอาจารย์ บัณฑิต หลิมสกุล ท่านอาจารย์วีรวิทย์ วีรวิทย์ และท่านอาจารย์อรพรรณ พันธ์พัฒนา ที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ และกรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ คุณบัจฉิมา ธนสันติ ผู้อำนวยการศูนย์ประสานการป้องกันปราบปราม การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา คุณประสิทธิ์ รวมสิน และเจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาทุกท่านที่กรุณาเอื้อเพื่อข้อมูลและความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อใช้ในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อนปริญญาโททุกท่านที่สนับสนุนและให้กำลังใจผู้เขียนมาโดยตลอด

การเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีคุณค่าและประโยชน์ต่อการศึกษาวิชานิติศาสตร์อยู่บ้าง ผู้เขียนขอกราบเป็นกตเวทิตาคุณแต่บิดามารดา ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาจนผู้เขียนสามารถจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จตามความมุ่งหมาย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
สมมุติฐานในการศึกษา.....	3
วิธีวิจัย.....	3
ทฤษฎีและแนวความคิดทางกฎหมาย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2. ลักษณะทั่วไปทางเทคโนโลยีของการแพร่เสียงแพร่ภาพและการให้ความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	5
2.1 ลักษณะทั่วไปทางเทคโนโลยีของการแพร่เสียงแพร่ภาพในปัจจุบันและในอนาคต.....	5
2.1.1 พัฒนาการทางเทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพในศตวรรษที่ 90 และในอนาคต.....	5
2.1.2 เทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	8
2.1.2.1) การแพร่เสียงแพร่ภาพแบบไร้สาย(wireless).....	9
(ก) การแพร่เสียงแพร่ภาพผ่านดาวเทียมโดยวิธี FSS.....	9
(ข) การแพร่เสียงแพร่ภาพผ่านดาวเทียมโดยวิธี DBS.....	10
2.1.2.2) การแพร่เสียงแพร่ภาพแบบใช้สาย (wireline).....	13
(ก) ระบบการส่งสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ทางอากาศ (RSTV).....	14
(ข) ระบบการส่งสัญญาณโทรทัศน์ทางสายหรือเคเบิลทีวี (CATV).....	15

บทที่	หน้า
2.2 การให้ความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	17
2.2.1 ประวัติความเป็นมาของการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	17
2.2.1.1) การแพร่เสียงแพร่ภาพแบบไร้สาย.....	17
2.2.1.2) การแพร่เสียงแพร่ภาพแบบใช้สาย.....	18
2.2.2 ความหมายของการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	20
2.2.2.1) รูปแบบการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	26
2.2.2.2) ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์กับเทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	30
(ก) ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์กับเทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพแบบไร้สาย...	30
(ข) ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์กับเทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพแบบใช้สาย...	33
2.2.3 ลักษณะและวิธีการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	35
2.2.4 อายุการให้ความคุ้มครองงาน.....	38
2.2.5 ขอบเขตสิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	38
2.2.5.1) สิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	38
2.2.5.2) สิทธิในการบันทึก.....	39
2.2.5.3) สิทธิในการนำงานออกแสดงต่อสาธารณะ.....	39
2.2.5.4) แนวทางแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	40
2.2.5.5) การบริหารสิทธิของผู้แพร่เสียงแพร่ภาพ.....	44
(ก) กรอบของการบริหารการจัดเก็บค่าใช้สิทธิ.....	45
(ข) หลักของการบริหารการจัดเก็บค่าใช้สิทธิ.....	46
(ค) การบริหารการจัดเก็บค่าใช้สิทธิแพร่เสียงแพร่ภาพรายการ โดยการส่งสัญญาณผ่านเคเบิล.....	50
2.2.6 กระบวนการการได้มาซึ่งพยานหลักฐานและ มาตรการเยียวยาความเสียหายทางแพ่ง.....	53
2.2.6.1) การค้นและการยึด.....	54
2.2.6.2) การออกคำสั่งห้ามมิให้จำเลยกระทำการใดๆ.....	55
2.2.6.3) การทดแทนค่าเสียหาย.....	57

บทที่	หน้า
3 การให้ความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพในกฎหมายระหว่างประเทศ.....	59
3.1 การให้ความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพในอนุสัญญากรุงเบอร์ลิน ค.ศ. 1971.....	59
3.1.1 ประวัติความเป็นมาของการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	60
3.1.2 งานที่ได้รับ ความคุ้มครอง.....	62
3.1.3 เงื่อนไขการได้รับความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพ	64
3.1.3.1) ผู้สร้างสรรค์งานที่มีสัญชาติของประเทศภาคีสหพันธ์เบอร์ลิน.....	64
3.1.3.2) ผู้สร้างสรรค์งานที่ไม่มีสัญชาติของประเทศภาคีสหพันธ์เบอร์ลิน.....	64
3.1.4 สิทธิขององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	66
3.1.4.1) สิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	67
(ก) การแพร่เสียงแพร่ภาพแบบไร้สายหรือการแพร่เสียงแพร่ภาพผ่านดาวเทียม.....	69
(ข) การแพร่เสียงแพร่ภาพแบบใช้สายหรือแบบบอกรับสมาชิก.....	74
(ค) การเผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยใช้เครื่องขยายเสียงหรืออุปกรณ์ในทำนองเดียวกับที่ใช้ส่งสัญญาณเสียงหรือภาพ	75
(ง) สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิแพร่เสียงแพร่ภาพเชิงบังคับ.....	78
3.1.4.2) สิทธิในการทำซ้ำ.....	79
3.1.4.3) สิทธิในการดัดแปลง.....	81
3.1.4.4) สิทธิในการแปล.....	81
3.1.4.5) สิทธิในการบันทึกเป็นภาพยนตร์.....	80
3.1.5 อายุการให้ความคุ้มครอง.....	82
3.1.6 ข้อยกเว้นและข้อจำกัดในการให้ความคุ้มครอง.....	82
3.2 การให้ความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพในอนุสัญญากรุงโรม ค.ศ. 1961..	84
3.2.1 ประวัติความเป็นมา.....	84

บทที่	หน้า
3.2.2 เจื่อนไขการได้รับความคุ้มครองสิทธิขององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	88
3.2.2.1) สำนักงานใหญ่ขององค์กรต้องตั้งอยู่ในประเทศภาคี.....	88
3.2.2.2) สถานที่ที่ส่งสัญญาณต้องตั้งอยู่ในประเทศภาคี.....	88
3.2.3 สิทธิขององค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	89
3.2.3.1) สิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพซ้ำ.....	90
3.2.3.2) สิทธิในการบันทึกงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	90
3.2.3.3) สิทธิในการทำซ้ำจากการบันทึกงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	91
3.2.3.4) การสื่อสารต่อสาธารณชนจากการแพร่เสียงแพร่ภาพทางโทรทัศน์.....	91
3.2.4 อายุการให้ความคุ้มครอง.....	94
3.2.5 ข้อจำกัดการให้ความคุ้มครอง.....	95
3.3 การให้ความคุ้มครองสิทธิในงานแพร่เสียงแพร่ภาพในความตกลงว่าด้วยสิทธิ ในทางทรัพย์สินทางปัญญาในด้านเกี่ยวกับการค้า.....	98
3.3.1 วิธีการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพ โดยอาศัยหลักการพื้นฐาน เดิมของ GATT.....	100
3.3.1.1) หลักปฏิบัติอย่างคนชาติ.....	100
3.3.1.2) หลักปฏิบัติอย่างชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง.....	101
3.3.2 ขอบเขตการคุ้มครองสิทธิในการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	102
3.3.3 ความตกลง TRIPs และประเทศกำลังพัฒนา.....	105
ตารางแสดงความแตกต่างในการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพใน อนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	107
4 การคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในกฎหมายต่างประเทศ.....	110
4.1 ประเทศที่ให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในฐานะงานลิขสิทธิ์.....	110
4.1.1 การคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในสหราชอาณาจักรอังกฤษ.....	110
4.1.1.1) ความหมายของการแพร่เสียงแพร่ภาพและการแพร่ภาพทางเคเบิลทีวี..	111
4.1.1.2) สิทธิของเจ้าของงานแพร่เสียงแพร่ภาพและการแพร่ภาพทางเคเบิลทีวี..	115
4.1.1.3) ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์.....	121

บทที่	หน้า
4.1.1.4) อายุการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพและการแพร่ภาพทางเคเบิลทีวี.....	125
4.1.1.5) การให้ความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ.....	126
4.1.1.6) กระบวนการการได้มาซึ่งพยานหลักฐานและมาตรการเยียวยาความเสียหายทางแพ่งกรณีละเมิดลิขสิทธิ์.....	127
4.1.2 การคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในประเทศออสเตรเลีย.....	131
4.1.2.1) ความหมายของการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	132
4.1.2.2) สิทธิของเจ้าของงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	133
4.1.2.3) ข้อจำกัดสิทธิของการละเมิดลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	135
4.1.2.4) อายุการให้ความคุ้มครองการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	137
4.1.2.5) การให้ความคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ.....	138
4.1.2.6) กระบวนการการได้มาซึ่งพยานหลักฐานและมาตรการเยียวยาความเสียหายทางแพ่งกรณีละเมิดลิขสิทธิ์.....	139
4.2 ประเทศที่ให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในฐานะงานสิทธิข้างเคียง.....	141
4.2.1 การคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในประเทศญี่ปุ่น.....	141
4.2.1.1) ความหมายของการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	143
4.2.1.2) สิทธิของผู้แพร่เสียงแพร่ภาพ.....	144
4.2.1.3) ข้อยกเว้นการละเมิดสิทธิข้างเคียงในงานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	146
4.2.1.4) อายุการให้ความคุ้มครองการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	148
4.2.1.5) การให้ความคุ้มครองเจ้าของสิทธิข้างเคียงต่างประเทศ.....	148
4.2.1.6) ปัญหากฎหมายลิขสิทธิ์กับเทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	149
4.2.1.7) การเยียวยาความเสียหายทางแพ่งกรณีละเมิดสิทธิข้างเคียง.....	150
ตารางแสดงความแตกต่างในการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในกฎหมายต่างประเทศ.....	153
5 วิเคราะห์การคุ้มครองลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ ตามกฎหมายภายในของไทย.....	159
5.1 เทคโนโลยีการแพร่เสียงแพร่ภาพของไทยในปัจจุบันและในอนาคต.....	159

บทที่	หน้า
5.2 สถานะการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพในปัจจุบัน.....	162
5.2.1 เงื่อนไขการได้มาซึ่งลิขสิทธิ์.....	162
5.2.2 สิทธิของเจ้าของงานแพร่เสียงแพร่ภาพ, ขอบเขตและอายุการคุ้มครอง.....	163
5.2.2.1) เจ้าของลิขสิทธิ์.....	163
5.2.2.2) ขอบเขตสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์.....	169
5.2.2.3) อายุการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	176
5.2.3 งานอันมีลิขสิทธิ์.....	178
5.2.3.1) เป็นการแสดงซึ่งความคิด.....	178
5.2.3.2) เป็นการแสดงออกโดยชนิดของงานที่กฎหมายยอมรับ.....	179
5.2.3.3) เป็นงานสร้างสรรค์โดยตนเอง.....	179
5.2.3.4) เป็นงานที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย.....	180
5.3 วิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	180
5.3.1 ความหมายของการแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	181
5.3.2 การกระทำที่เป็นการละเมิด.....	188
5.3.2.1) การละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง.....	188
5.3.2.2) การละเมิดลิขสิทธิ์โดยทางอ้อม.....	203
5.3.3 ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์.....	210
5.3.4 ผู้เสียหายในคดีละเมิดลิขสิทธิ์งานแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	220
5.3.4.1) องค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพ.....	220
5.3.4.2) ผู้สร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์ขั้นต้น.....	222
5.3.5 ลิขสิทธิ์ระหว่างประเทศ.....	223
5.3.5.1) การคุ้มครองสัญญาณที่มีแหล่งที่มาจากต่างประเทศในประเทศไทย..	228
5.3.6 การบริหารสิทธิของผู้แพร่เสียงแพร่ภาพ.....	231
5.3.7 กระบวนการการได้มาซึ่งพยานหลักฐานและ	
มาตรการเยียวยาความเสียหายทางแพ่ง.....	233
5.3.7.1) การทดแทนค่าเสียหาย.....	235
5.3.7.2) คั่นและยึดหรืออายัด.....	237
5.3.7.3) การออกคำสั่งห้ามมิให้จำเลยกระทำการใดๆ.....	239

บทที่		หน้า
6	สรุปและเสนอแนะ.....	241
	รายการอ้างอิง.....	250
	ประวัติผู้เขียน.....	255

สารบัญตาราง

	หน้า
1. ตารางแสดงความแตกต่างในการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพ ในอนุสัญญาระหว่างประเทศ.....	107
2. ตารางแสดงความแตกต่างในการให้ความคุ้มครองงานแพร่เสียงแพร่ภาพ ในกฎหมายต่างประเทศ.....	153